

פרשת קרח

יש אדם חסר כל, ובשעה אחת מתרומם וקונה עולמו, ויש להפך - אדם שהגיע לפסגת ההר ובשעה קלה נופל לתהום ומאבד עולמו.

כזה היה קרח וכמוהו היו מאתיים וחמישים נשיאי העדה. השלטון בפועל היה מרוכז בידיהם, אולם התאוה הבלתי מרוסנת לשררה והרדיפה אחרי הכבוד הציגו אותם ככלי ריק והורידו אותם שאולה.

התורה מספרת: "ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתיים איש", אבל לאמתו של דבר המחלוקת שהציתו במו ידיהם, היא שאכלה אותם חיים.

יש להבדיל בין מחלוקת המפרה את המחשבה ומביאה ברכה לבניין האומה לבין מחלוקת לשם השררה, המביאה כליה על הציבור ונחרתת לזראון עולם.

(מתוך: "ממעין האגדה" - א. ארזי)

פרשת שבוע – יצחק שלומי   שיעור שבת אחה"צ בשעה 18.00

שבת קרח		ימי החול	
הדלקת נרות	19:28	זמן תפילין/טלית	04:37←04:38
מנחה	14:00	שחרית	06:00
		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:11←09:10
מנחה	13:30	מנחה א' (בחז"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	19:40
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	19:50←19:49
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

שבת
שלום

אפרשת קורח

בימים האחרונים אנחנו עדים לתופעה מעניינת המתפתחת בעולם התרבות המקומי. במשך תקופה ארוכה התרבות היחידה שהוכרה כ"תרבות" הייתה משויכת לשבט מאוד מצומצם במחנה הישראלי, דבר שיצר תחושת קיפוח ומרמור מחד, והתנשאות אליטיסטית מאידך, עד שמתחילה התעוררות ודרישה למהפכה מתוך הרוב המושקע. דבר דומה מתרחש בסיפורו של קורח. בסיפור המקראי אמנם אין התנשאות, אך תחושת הקיפוח בולטת מאוד, והניסיון להפיכה אפילו די מתבקש.

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם, כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים, וּבְתוֹכָם הוּא, וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהָל ה'.

משה קורא את הרוח הנושבת בעם, ומבין שהסיפור של קורח הוא לא משהו אישי, אלא הרגשה כללית של העם, ולכן הוא מנסה להסביר להם שאין זו בחירה שלו, והלוואי ויוכלו גם הם להשתתף בעול ההנהגה, ומציע להם לקחת חלק במטלות הכהונה השונות, תוך ידיעה שדבר זה יוכיח לקורח בפרט, ולעם בכלל, שהכהונה היא נטל שהושת על הכוהנים ע"י הקב"ה בעצמו, ולכן עליונותם זו אמת שאין לערער עליה.

וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשִׁי, וְהִקְרִיב אֵלָיו, וְאֶת אֲשֶׁר יִבְזֹר בוֹ, יִקְרִיב אֵלָיו.

נראה לי שמשה, בענוותנותו, באמת רצה לקבל את קורח, ולפתוח את שורות עבודת הקודש לכל העם, מתוך מחשבה שכוונתם טהורה ובאמת רצונם הוא עבודת ה', אך לאחר תשובתם של דתן ואבירם, וההבנה שרצונם הוא רק אנרכיה, ולא שוויון, מתחוור לו שכל המהלך שמוביל קורח נועד כדי לתפוס את ההנהגה, ואת התמימות והענווה מחליף כעס רב.

וַיִּזְזַר לְמִשְׁהָ מֵאֵד, וַיֹּאמֶר אֵל ה' אֵל-תִּפְּן אֵל מִנְּזוֹתָם.

כואב לו, כי העם לא רואה דרך מסך השקרים של קורח, והעדה באמת חושבת שיש פה הצעה תמימה לשוויון. העם לא מבין את חומרת המעשה, ולכן גם לא יקבל ברוח טובה את חומרת העונש, וזהו אחד העונשים הקשים ביותר שידע עם ישראל, ועד היום נחשב לעונש מזעזע, המשמש את ראשי הדת בהקשרים של מרידה בסמכותם.

וַיִּלְנֹו כָּל-עֵדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמְּזוֹרָת, עַל מִשְׁהָ וְעַל אֶהְרֹן, לֵאמֹר: אַתֶּם הַמְּוֹתֵם אֶת-עַם ה'.

התגובה הצפויה של העם לא מאחרת לבוא. העם רואה בחיסולם הברוטלי של קורח ועדתו, מעשה נקמה אישי של משה ואהרון, ולא די בכך, גם חרונו של הקב"ה, הפוגע קשות בעם, מתקבל בתודעה הציבורית כעונש של משה בעם, על שהעז לערער את מעמדו כשליט. משה ואהרון חייבים להראות שהם חלק מהקהילה, שותפים לכאב, ומוכנים להקריב את עצמם למען הכלל, תוך סכנה עצמית לחייהם.

וַיִּקְוֹ אֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מִשְׁהָ, וַיֵּרָץ אֵל-תוֹךְ הַקְּהָל.

כדי לשכנע את העם באופן מוחלט, הקב"ה בעצמו מחליט להתערב, ומראה לעם שהכוהנים לא לקחו בכוח את ההנהגה, אלא קיבלו את סמכותם ממנו. לאור הטראומה שבדיוק עברה על עם ישראל, ברור שהמבחן חייב להיות עדין, עם מסר חיובי. הבחירה בפריחת מטה אהרון משלבת מצד אחד אמירה ניסית, המבהירה את רצון ה', ומצד שני אין פה שלילה של שאר העם. בסוף הניסוי כל אחד לוקח חזרה את מטהו.

משה מסביר לעם שעצם תפקיד מסוים, המקנה עליונות של האחד על האחר, לא אומר שהוא בהכרח טוב ממנו, ולפעמים יש בכך אפילו עול קשה, עד שנושא המשרה עצמו מתייחס אליה כאל עונש.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַהֲרֹן, אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית אָבִיךָ אֲתֶרְךָ, תִּשְׂאוּ אֶת עֹן הַמִּקְדָּשׁ.

לסיכום, משפט חכם אומר שהאויב של הטוב הוא הטוב יותר, ואין זה ראוי לשלול דעה אחרת, רק כי היא אינה נשמעת "מקובלת". משה הבין את זה, ואחרי סיפור כואב, גם העם הבין את זה. זכינו שגם החברה הישראלית לאט לאט מבינה שלכל דעה יש מקום, ואפשר לסמוך על עם ישראל, שנבואה ניתנה בו, שידע לאחדן יחדיו, תוך שימוש בגיוון התרבויות והדעות.

ברקאי אפרתי

צט פתיחת החופש הגדול מניין שחרית נוסף

ביום אי מתחיל החופש הגדול ואנחנו רוצים לאפשר גם לנוער תפילה בציבור.

לכן נקיים מניין נוסף בכל בוקר בשעה 08:00 בבית כנסת נוער.

הורים, חברים מבוגרים וצעירים מוזמנים, כדי להבטיח שיהיה מניין.

כמו כן המניין שהיה עד עכשיו בימי שישי בשעה 07:30 יצטרף גם הוא לתפילה של השעה 08:00.

ו. חינוך, ו. דת

אמריאל ולישראל שרי מזל טוב מול

אהלדת הנין, נכד אצווי ואצידית שרי, בן אלה ואלצנה שרי
אהלדת הננה, נכדה אראי ואמרה שרי, בת אאנת וליאיר שרי
אהלדת הננה, נכדה אחיה ואברק שרי, בת אמצין ואברוק אביא
כן ירבו..

אאתו און מזל טוב אהלדת הנין

נכד אשרה ואלאמיר מלאכי

הרבה אושר ונחת!

בסוף השבוע שעבר - סיימו לומדי העמוד היומי, בניצוחו של הרב ארי, את מסכת גיטין. את הסיום כיבד בנוכחותו הרב אליעזר איגרא, המשמש כדיין בבית הדין הרבני בבאר שבע. הרב סיפר לנוכחים על המתרחש בבתי הדין, על הסחבת כתוצאה ממיעוט התקנים ועל הקשיים במתן גיטין לאלו שיש ספק ביהדותם. הרב איגרא נשא באמתחתו דוגמה של גט אשר נכתב על פי הכללים ושיתף את הנוכחים בחוויות מהשטח בתקווה שיישארו בגדר תיאוריה בלבד. הרב הוסיף וציין את העובדה המטרידה שמספר המתגרשים מגיע לשליש ממספר הנישאים.

ביום ראשון - הציג בחדר האוכל 'תאטרון הקרון' שמושבו בירושלים, את ההצגה "מעיל הפלאים" להנאת הילדים והמשפחות. בהצגה שולבו אלמנטים רבים: בובות חפצים טקסטיל ומוזיקה המחברת ביניהם. אחת האימהות מדווחת ש: "ההצגה המקורית ועיצוב הבובות יוצא הדופן, גרמו לכך שהמבוגרים נהנו לא פחות מהילדים..". - יישר כח למלי קסט על היזמה והארגון.

ביום שני - יצאנו למסע "הכח לצמוח" מטעמה של הנהלת הקהילה ועוזריה. מטרת המפגשים היא לעזור לנו למצוא את זרעי החוזק שכבר קיימים בתוכנו ובכוחם לנבוט ולהצמיח אותנו, דווקא כתוצאה מהטראומה. התחלנו בהרצאת פתיחה מאת הפסיכולוגית מרים שפירא מנהלת מרכז מהו"ת (מרכז היערכות והתמודדות בחירום) שהציגה בפנינו תיאוריות בסיסיות המסבירות כיצד משפיעה הטראומה על האדם. ובכן חברים, אפילו כולנו חכמים, כולנו חזקים, כולנו מתורגלים, כולנו חוזרים בנחת לשגרה - טילים שנורים על בתינו ומאיימים על קיומנו, גורמים לנו לטראומה במודע או שלא במודע..

לאחר הרצאת הפתיחה התחלקנו לשלוש קבוצות: בני שישים+, קבוצה רב גילאית וקבוצת הורים לילדים צעירים. בקבוצות, התפתחו דיונים ונפרצו הסכרים: כל אחד מנקודת מבטו וכל אחד עם קצב החלמתו. על שתי עובדות לא היו עוררין: הראשונה – כוחה הרב של קהילה בתמיכה באדם הבודד, וקהילת סעד על מוסדותיה ומנהיגיה בפרט. והשניה – ש"אף על פי שיתמהמה" עלינו להיות מוכנים לקראת הסבב הבא..

יורט ק'מלמן

שבת קהילתית

כפי שפורסם לפני כשבועיים, לכבוד חג המשק, נערוך קבלת שבת קהילתית חגיגית בערב שבת 'בלק', ט"ז בתמוז. **בתכנית** - שירה ונגינה (מוזמנות ומוזמנים להביא כלי נגינה שונים), וסיפורים תחת הכותרת "כשהגעתי לסעד".

נשמח לשמוע גם אותך!

בשבת עצמה נארח או נתארח לקידוש אצל משפחה שאנחנו פחות מכירים, בהגרלה על פי קבוצות גיל וותק בסעד (בדומה לפרוייקט פתשגן). לצורך כך, יישלח השבוע בדוא"ל ובדואר טופס הרשמה, ובו עליכם למלא את שמכם, ואם ברצונכם לארח או להתארח. משפחות שלא תחזרנה את הטופס עד לתאריך הנקוב בו, לא תוכלנה להשתתף. להתראות..

113 שמיטה קהילתית

בין נוחם אפליס לצצרת חכרים

מצוות גמילות חסדים היא מצווה מרובה בפרטים. כך מגדיר הרמב"ם את חלקי המצוה (הלכות אבל פרק יד, א):

מצוות עשה של דבריהם לבקר חולים, ולנחם אבלים, ולהוציא המת, ולהכניס הכלה, וללוות האורחים, ולהתעסק בכל צרכי הקבורה, לשאת על הכתף, ולילך לפניו ולספוד ולהפוד ולקבור, וכן לשמח הכלה והחתן, ולסעודם בכל צרכיהם, ואלו הן גמילות חסדים שבגופו שאין להם שיעור, אף על פי שכל מצוות אלו מדבריהם (=מדרבנן) הרי הן בכלל 'ואהבת לרעך כמוך', כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אתה אותן לאחיד בתורה ובמצות.

לענייני הטיפול בנפטר, קבורתו ולווייתו קראו חז"ל 'חסד של אמת', מכיוון שהאדם שעושה חסד עם המת אינו מצפה לקבל תמורה על מעשיו. מסוגיות שונות בש"ס העוסקות בהלכות אבלות נראה שמלבד עשיית החסד לנפטר, מחויבים אנו בעשיית חסד למשפחה האבלה. אירוע של פטירה הוא אירוע קשה למשפחה, והתעלמות קהילתית-חברתית ממנו עלולה להוסיף ולהכביד על האבלים. כך קבעו חכמינו (שו"ע יו"ד הלכות אבלות שמג, א):

מת בעיר, כל בני העיר אסורין במלאכה, שכל הרואה מת ואינו מלווהו עד שיחא לו כל צרכו, בר נידוי הוא.

איננו עוסקים בנידויים וחרמות, אבל דברי השו"ע משקפים נאמנה את הצורך לכבד את המשפחה האבלה. לא יעלה על הדעת שהחיים הציבוריים יימשכו כסדרם בעת קיומו של מסע הלוויה בקיבוץ (זו הסיבה שהכלבו נסגר בזמן הלוויה, ויש לתת את הדעת בימי הקיץ על פעילות הבריכה). על חברי הקהילה כולה מוטלת החובה לעצור את מירוץ החיים, לכבד את הנפטר ואת משפחתו ולעשות מאמץ להשתתף בהלוויה.

העזרה והתמיכה בבית האבלים הן בהשתתפות בתפילות, הן בדאגה לכל מחסורם והן באמירת דברי נוחמים, עוטפים ומחבקים את האבלים חיבוק קהילתי ומהווים סעד ומשענת ביום צרה. אלא, שתפקידה של הקהילה אינו מסתיים עם סיומם של שבעת ימי האבל. על הקהילה לדאוג ולאפשר לאבל לשוב למעגל החיים ולתמוך בו שלא ישקע ביגון ובעצב. תפקיד זה בא לידי ביטוי באיסור תספורת שהוא אחד מהאיסורים שנאסרו על האבל. ההלכה קובעת את משך תוקף האיסור (יו"ד שו"ע הלכות אבלות שצ, ד):

על כל המתים מוגלח לאחר שלשים; על אביו ועל אמו, עד שיגערו בו חביריו.

הלכה זו מגדירה את חובת הדאגה הקהילתית לשיקומו של האבל. התכנסות פנימה, וביטוי חיצוני של האבל עלולים לסחוף את האבל למקומות משתקים במקום להחזירו למעגל החיים הבריא. חבריו של האבל, קהילתו, נדרשים לפעמים גם לגעור בו על מנת להשיבו לתלם. 'שִׁבְטָךָ וּמִשְׁעֲנֶיךָ, הִפְּהַ וְיִחַמְנִי' (תהילים כג, ד).

"כף הצולט כולו עשר צר מאד"

לכל תושבי קהילת סעד, קבלו את מכתבי הפתוח אליכם. ישנו עניין המטריד אותי מאד מספר שנים, כתבתי על כך אפילו שיר לעלון לפני כ 4-5 שנים ועד כה נמנעתי מלפרסם את דעתי בעלון מחמת הבושה. בכל זאת מדובר בתפוצה רצינית המגיעה לקיבוצים אחרים ולבני משק שעזבו, ומי צריך את הפרסום שעלול לגרום ל"פדיחה"..
ובכל זאת, אני אוזרת אומץ בשנית ומתריעה מפני סכנה ממשית ותמידית שאמנם היא אינה 'בטחונית' ובכל זאת מגיעה לה במה ראויה וטיפול רציני.

חציית הכביש מכיוון תחנת האוטובוס לצדו השני של הכביש הראשי - היא סכנת נפשות!!

סכנה לחזור עם האוטובוס המגיע מהצפון, סכנה להגיע ברגל למעוז מול עזה או ל"אלונית". מדוע אינכם הופכים עולמות??

הפתרון הוא - גשר להולכי רגל. יעלה כמה שיעלה, אך יחסוך בחיי אדם!

זה האינטרס שלכם ואף אחד לא יעשה את העבודה ויקדם אותו בעבורכם – קחו יזמה! בינתיים בכל פעם שאני חוצה את הכביש אני נושאת תפילה שאזכה לשוב ולחצות אותו בעתיד..
בהזדמנות זו אני רוצה להודות מכל הלב לאלו שעזרו ועדיין עוזרים להוריי. קיבוץ סעד פועל נהדר ולמוסדות המדינה ומשרדי הממשלה יש הרבה מה ללמוד מכם.

אבי-ה אער

(בתם של מרים ומשה בן צבי)

ומה בטבע?

אנפות הבקר המוכרות לנו גם משהייתן ברפת, אוהבות עד מאוד לזלול גם זוחלים ונברנים, וניתן לראות אותן צמודות לשטחים בהם מתבצע עיבוד הקרקע או קציר חיטה. (מי שמזדמן לנתיבות, יוכל לראות מהכביש הראשי, מושבת קינון של האנפות בעץ הנמצא צמוד ומערבית לתחנת הדלק בכניסה לעיר ממערב - התחנה הצמודה לכביש 25). ממעל לאנפות הבקר דואים החיוויאים (עיט נחשים), שגם הם מסתפקים לפעמים בנברנים כשאינם מוצאים נחשים. נראה שיש מספיק לכולם, כי גם הבזים נראים מפוטמים...

ובלילה? לנברני השדה ממתניות התנשמות. השנה נמצאו רק 2 תיבות קינון פעילות – באזור המט"ש נמצאה תיבת קינון ובה 7 גוזלים, ובתיבת הקינון שבסככת המלונים נמצאו 8 גוזלים. בשביל להאכיל משפחות כה גדולות על ההורים היה לעבוד קשה, והעובדה שהגוזלים שרדו מוכיחה שישנה נגיעות קשה של נברנים בשדה. ואכן, חלקות הגזר שנאספו בחודש האחרון סבלו ממחילות וכירסומים רבים של הנברנים.

בחלקת הגזר האחרונה שנאספה, חלקה 36, זכו הגוזלים של עפרוני השדה לפרוח מהקן, שהיה בתוך גומה בערוגה הקיצונית של החלקה, לפני שהחל האסיף בחלקה. סייר שדות שזיהה את הקן, הספיק לצלם את הגוזלים "שפתחו עליו את הפה", לאחר שחשבו בטעות שאמא ציפורה הגיעה עם ארוחת עשר...

ההולך בשדות

יומן פרויקט - שבוע 5

ראשית, מספר מילים בנושא העברת מידע:

אנו מנסים ליידע את הציבור ככל יכולתנו על גורמים ונושאים הקשורים להתנהלות היומיומית. ברשותנו אמצעים שונים להעביר מידע לציבור, לא כל האמצעים זמינים לכולם. כאשר יש מידע מידי וממוקד, אנו מודיעים באמצעות מסרונים בטלפונים הניידים. מטבע הדברים, אלו הן הודעות קצרות שאינן מפורטות. באמצעות מיילים, ערוץ הקיבוץ ומודעות על גבי לוחות המודעות, אנו מוסרים מידע נוסף ומפורט יותר על הנכתב במסרון. לכן, במידה וקיבלתם הודעה במסרון שאינה מפורטת די הצורך, אנא פנו למייל לקבלת פירוט נוסף. אנו עושים מאמץ ליידע גם את חלקו של הציבור שאינו קורא מסרונים או מיילים.

התחלנו את השבוע בעבודה על טבעת הכביש בין בית כנסת חטיבה, בית ספר הישן, צומת נוער וסגירת הטבעת בבית כנסת חטיבה. העבודה באזור זה מאתגרת במיוחד, מכיוון שבאזור זה מסתובבים עשרות ילדים בדרכם אל בית הספר והבתים הכוללים ובחזרה.

הוטמן קו חשמל בתוואי חדש אשר יבטל את הקו החשמל העילי המתוח ע"ג עמודי חשמל באזור הירידה מבית הכנסת.

סיימנו את השלב הראשון בעבודה על הכבישים בחלק הדרומי של הקיבוץ. הכבישים נפתחו לתנועה של רכבים והולכי רגל.

בשלב זה עדיין לא מכסים את הכבישים באספלט חדש. כיסוי אספלט יגיע בהמשך מכיוון שרצוי לעשות זאת באופן רציף ככל הניתן.

חשוב:

ביום ראשון בבוקר, אנחנו מתחילים לעבוד על הכביש הנמצא בין חניית דודה עד לביתם של ליפא וגאולה כולל מגרש החניה ליד דודה.

כל הדיירים באזור זה מתבקשים לפנות את הרכבים מתוואי הדרך עד השעה 08:00 בבוקר.

עד כאן להפעם.

אליס ואתי

ליהודית אפשטיין מלף טוב ליהודית הנ"ן

נכד לאפרת ולצודד בר שלום

בן לצופיה ולמתניה שורץ

על להקת סעד האיתולולית (לקראת יום ההולדת לקיבוץ..)

במסגרת החיפוש בארכיון סעד אחרי אירועים מן העבר שעשויים לעניין את הציבור, חיפש עורך העלון מישהו שיספר לו על להקת סעד, אחרי שפנה ימינה ושמאלה הגיע לראובן שהיה הראשון ששימש כאיש במה תאורן וכיוצא בזה של הלהקה. מתוך דבריו ומתוך כל מיני אתרים מיציתי רק כמה דברים על הלהקה המיתולוגית לטובת כל אלה החיים עימנו ולא שמעו את כל נפלאותיה.

להקת סעד הוקמה רשמית בשנת תשכ"א (1961), אך למעשה עוד לפני כן הופיעו חברי הקבוצה (סעד) בחתונות של חברי המשק ובאירועים מיוחדים. האירועים הנוספים שלמענם כתבו, יצרו, רקדו ושרו היו בעיקר נשפי פורים, בהם כולם נטלו חלק. בפורים של תשכ"א אחרי הנשף המסורתי, אורגן על ידי חברי גרעין הטירה, מעין מועדון חצות, זה הוכן במשך שבועות רבים ונושאו היה ותיקי סעד. זאת הייתה הצלחה מסחררת, שאחריה רקדו ושרו עד אור הבוקר מלווים בתחושת ליכוד מיוחדת.

לקראת יום העצמאות באותה השנה התקיימה חגיגה גדולה באמפי של שער הנגב, כל קיבוצי הסביבה הוזמנו ליטול בה חלק ומטבע הדברים ההופעה של אותו מועדון חצות של פורים עלתה שם על הבמה (בוודאי עם שינויים), ההופעה קצרה תשואות רמות, הלל ושבת. מנהל מדור הבימוי של הקיבוץ הארצי, חבר רוחמה יצחק גרודצקי נכח בהופעה, התרשם והזמין את חברי הלהקה להופיע בכנס הבמאים. משם החלו לזרום ההזמנות והלהקה הופיעה והתפרסמה ברחבי הארץ בשם "להקת סעד".

לחברים המקוריים הצטרפו – יהודה ברט הכותב, שלוימיק המלחין, הנזי מעצב הפזמונים והתנועה על הבמה, כרמונה השחקן הוירטואוז ומן המקוריים רמי סימקין ואורי איתאל בשירה ובמשחק. יש להזכיר כי בתחילה כתבו גם ליפא ואברהם תירוש (אף הוא חבר גרעין "הטירה"). המלווים היו חנהלה פרוינד על האקורדיון ויוני שחם מגבים, ראובן ואחריו קופו על החשמלים האביזרים והציוד, מאוחר יותר גוייס גם המלחין נחציה היימן מבית אלפא.

החברים נסעו להופיע אחרי שעות העבודה וחזרו מותשים בשעות הקטנות של הלילה, ראובן היה אומר לי כשאנחנו מריחים את "ריח" הבצל מהמפעל של ברור חיל אני יודע שבעוד עשר דקות אנחנו בבית. הם היו זקוקים לימי עבודה, הנושא עלה במזכירות וזאת הייתה ההחלטה ככתבה וכלשונה: 1. הלהקה תופיע רק פעם אחת בשבוע (יום עבודה אחד משוער) 2. אחת לארבעה שבועות תופיע הלהקה שני ערבים רצופים בצורת יום גשר (יום וחצי עבודה כמשוער). 3. הופעות קרובות ממש (מגבעת ברנר עד רביבים) תוכל הלהקה לקבל על עצמה מחוץ להסדר זה לאחר שעות העבודה וללא ניצול שעות למחרת היום. 4. כל הצעה נוספת ובלתי צפויה מראש – אמפי, פסטיבל, מפגש טעונה אישור מרכז משק. 5. המזכירות תעשה כמיטב יכולתה להעמיד לרשות הלהקה ימים להכנת תכניתה החדשה. לא אוסיף כאן את דעתי, אלו היו העובדות.

היכן הכינו חברי הלהקה את התכניות המשובחות שלהם? בשולי המשק ליד מערך מיון הגזר עמד בית קירור עם ארבעה חדרים המוגפים בדלתות ברזל כבדות, בית הקירור היה בית היוצר, לאחר השכבת הילדים (בבתי הילדים בשעות קבועות לכולם) התכנסו החברים במבואה וערכו חזרות. בינות לשקים ולמשטחים, באויר דחוס וכל מיני ריחות, נרקמו הרעיונות, עוצבו הפזמונים ובויימו המערכונים. שם שרו קול ראשון ושני, קיפצו ורקדו למנגינת השירים. שם הם ביימו את עצמם והפיחו חיים בדמויותיו של יהודה שהיו בכתובים.

ב"שלושים" ליהודה ברט נאמר "ודומה כי להקת סעד הייתה לך גולת כותרת, ונחצבו הדמויות מסלע הקיבוץ, והיית מפיח בהן רוח חיים ובורא בהן שיח נפלא ולכל השומע ינעם, ואף כי נגעו בעצב חשוף, היו המילים מעסות, מלטפות ומקהות פינות במשובה וברוח טובה. יעלו ויבואו הוותיק, מזכיר הפנים, מרכזת ועדת חינוך, החצרן והנהג, אבא שטרק, סדרן אורחים, התרבותניק, דידי הרפתן ובת המשק ועוד שלא נמנו. הם נארגו בשיר ומלל בכישרון ובאהבה, והיו נודדים אתנו בתנועה הקיבוצית מקצה הארץ ועד קצה..."

אכן, אין מה לומר הלהקה הייתה לשם דבר ומצד אחד זכינו לקבל בתמורה להקות מקיבוצים אחרים, למשל הגבעתרון ומצד שני הגיעו הרבה מאד תגובות שהוכיחו חד משמעית שסדנא דארעא חד הוא. אביא רק שתיים, תרבותניק אחד אמר "שמע כעת כל תכנית שאביא, זה לא סעד" ובמכתב "יש במפעל הזה משום הנותן טעם לחיינו, משב רוח קיבוצי מרענן".

הלהקה העמידה כמה תכניות "דייסה בכלבוניק", "אחים למשק" ועוד. בשנת תשכ"ז (1967) נשמע אקורד הסיום, אבל השירים שהושרו אז עדיין מהדהדים בזיכרוננו, ויש בין ותיקי הקיבוצים שכשהם שומעים "סעד" הם מיד נזכרים בלהקה המיוחדת שהייתה.

הדברים אינם נכתבים מתוך תחושת נוסטלגיה בלתי נשלטת, מתחושות כאלה בלבד לא בונים חברה קיבוצית, החברה שלנו בנויה על עבודה וחברות ועוד ועוד. כדאי היה פעם לחשוב על העלאת זיכרונות איך התנהלו בעבר הענפים השונים המשגשגים היום, הרפת, הלול, הגזר, הגד"ש, ענפי השירות השונים המתפרה, הנגריה, החשמליה, המסגריה מחסן בגדים, מחסן בגדי ילדים, בתי הילדים ועוד. אולי יש מי שירים את הכפפה.

ענה ארון

יום ההולדת לקיבוץ מתקרב..

ביום שלישי י"ג בתמוז 30.6 - נחוגג יום הולדת 68 לסעד

נא לעדכן ביומנים!!

בתכנית:

- פיקניק על הדשא ודוכני אוכל.
- ברכות וצפייה בסרט החדש של מעוז מול עזה.
- שעשועון טריוויה של חברת "קילקיט" שחובר במיוחד בשבילנו – סעד בעבר ובהווה.

וצאת תרבות

צדכון לנהגים הצעירים והחדשים

נהג חדש

לנהגים הצעירים/חדשים מותר מעתה לנהוג בכל רכבי הסידור הרגילים, אך לא ברכבים המיועדים לשבעה נוסעים.

וצאת רכב

מסיבת ותיקים

"סעד היושבת גנים

כה לחי אבות ובנים"

ביום חמישי, ח' בתמוז (25.6) בשעה 17:30

נקיים בבית שקמה מסיבת ותיקים במלאת 68 שנים לסעד.

בתכנית:

* "מה זה קיבוץ" יהודה ברט - קריאה ע"י כרמונה.

* הקרנת "שירי סעד" לדורותיהם.

* היכרות עם שגית דניאלי – המרכזת החדשה של ועדת ותיקים.

בואו בשמחה!

חודש טוב וק"ץ נעים - ו. ותיקים

להודיה ולרנוי ארוס מלף טוב להולדת הבת

לרחל'ינקה ולרנוי אינלברט, אליפא וללאולה אהרנוי ולכל המשפחה

שתזכו להרבה אושר ונחת!

מועצה אזורית "שדות נאה" - מצדיועה למתאייסים

בוגרי י"ב מוזמנים לכנס מתגייסים שיתקיים:

ביום ראשון ד' בתמוז 21/6/15 בשעה 20.00 במתחם מדשאות המועצה

20.00 - התכנסות וכיבוד קל.

20.30 - ברכות: ראש המועצה, נציג צה"ל, אחראי תחום הצעירים.

21.00 - אורי חזקיה במופע סטנד אפ בבית רבקה.

22.00 - חלוקת שי.

